

Amnistia, autodeterminació i bon govern

«Cal aprendre dels errors de les dues darreres legislatures, tant com a Govern com a Parlament i no fer que el principal adversari polític siguem nosaltres mateixos»

El resultat de les eleccions convocades per orde judicial, després de la inhabilitació del president Torra, el passat 14 de febrer ens interpel·len i, especialment, a aquells que han obtingut més vots i volen presentar-se a la investidura. Simple: ERC i PSC ja saben a una setmana de les eleccions quin suport tenen.

El 14 de març hi ha la constitució del Parlament i el 26 el debat d'investidura. ERC sap que pot fer un govern independentista i, ara, és el moment de la claredat, sense excuses.

Amnistia, autodeterminació i bon pla de govern i govern sòlid davant la crisi sanitària i social de la sindèmia (pandèmia social) de la Covid-19. Urgeix per recuperar la confiança i tenir esperança. L'ambició nacional i el pragmatisme de la bona gestió són necessaris, sense mirades de baixa volada pseudoideològiques i de partit. De nou el país, les persones. Cal ser analítics amb els resultats del 14 de febrer.

L'abstenció és un resultat de la nit electoral. La participació de 53,54%, amb descens de més de 20 punts respecte de les anteriors del 2017 i 2015, amb un comportament electoral més estàndard de la majoria d'eleccions autonòmiques. La primera raó és probablement la crisi sanitària, la crisi econòmica i social, igual que va passar a les eleccions portugueses (39.49%, baixada de 10 punts), gallegues (49%, baixada d'uns 5 punts) o al País Basc (53%, descens de 7 punts). Malgrat que el Govern de la Generalitat i els ajuntaments van preparar amb molta cura i seguretat les votacions, en les franges reservades a vulnerables i persones amb Covid o quarantenes, la participació va ser baixa.

Però cal ser autocrítics: falta d'unitat de l'independentisme, no avenç en la culminació del procés, debilitat en aspectes claus en la gestió del govern de Catalunya i poca contundència per reclamar instruments i ajuts d'estat.

La baixa participació, en vots, és pràcticament igual si analitzem el global de Catalunya, entre l'independentisme i l'unionisme, uns 700.000 per cadascú. I òbviament la mobilització i vot diferencial entre territoris permet que a Girona i Lleida guanyi Junts, a Tarragona ERC i a la demarcació de BCN el PSC. Tots els partits perden vots si comparem amb les anteriors del 2017 excepte PSC que creix molt moderadament arribant al 23% i de 17 a 33 diputats. La CUP perd més de 6000 vots i creix de 4 a 9 diputats (10 diputats el 2015 amb molts més vots). Ciutadans perd gairebé 1 milió de vots que van a l'abstenció i a Vox (218.000 vots) i al PSC més moderadament.

El segon gran i històric resultat és que l'independentista repeteix i incrementa el percentatge de vots. Supera el 50%, 51,7% de vots independentistes en plena crisi política, sanitària i social. Incrementa el nombre de diputats, de 70 a 74 diputats. L'independentisme guanya en 837 (947 totals) municipis: 561 JUNTS, 264 ERC, 9 el PDECat, 5 la CUP, augmentant el nombre respecte del 2017. Junts guanya en 24 comarques, ERC en 10 i el PSC en 8. També en el vot exterior guanya l'independentisme malgrat que més del 40% de persones que volien votar no han pogut fer-ho. Catalunya és majoritàriament independentista excepte la primera corona metropolitana de Barcelona.

Recordem les dades de participació i resultat del referèndum del Brexit que ha comportat el fet més important de la història europea des de la Primera Guerra Mundial: 51,89% de vots favorables. En el referèndum d'independència a Escòcia va guanyar el *no* amb un 55%. El referèndum 1995 de Quebec va guanyar per 50,58% el *no*. Des del 2015 l'independentisme guanya en escons, amb increment constant i ara també en percentatge de vots. I des de fa més de tres anys presó, exili i repressió.

Cap resposta política del govern d'Espanya del PSOE-Podemos i el pes contundent dels poders de l'estat contra l'independentisme. Dos presidents inhabilitats (Mas i Torra) i el president Puigdemont a l'exili, vetat per prendre possessió el 2017 i pendent del suplicatori al Parlament Europeu. Eleccions convocades pel 155 polític o judicial des del 2015.

El tercer resultat indica que hi ha empat tres formacions pràcticament iguals a la Cambra. PSC i ERC empatat en escons. JUNTS un diputat menys. PSC guanya en vots però en uns percentatges similars 23% PSC, 21% ERC i 20% Junts. El PDECat no entra al Parlament malgrat tenir més de 77.000 vots i 2,54% dels electors. Aquest fet ha tingut influència en la no victòria en vots i escons de Junts que per altre costat ha fet una campanya sense drets electorals, sense espots gratuïts, amb molta menys visibilitat estàndard. El Parlament més fragmentat que mai i sense una força hegemònica, majoritària, excepte l'independentisme. Si probablement Junts pel Sí hagués continuat, ara estaríem en una situació molt millor.

I ara què? Com s'administren els resultats? La pregunta és simple: sí o no? ERC vol liderar la majoria independentista amb un govern i parlament que representi aquest resultat de les urnes? Junts ha sigut clar: pacte amb les tres formacions independentistes i objectius clars: amnistia, autodeterminació i bon govern. Cal aprendre dels errors de les dues darreres legislatures, tant com a Govern com a Parlament i no fer que el principal adversari polític siguem nosaltres mateixos. I cal acordar posar davant de les institucions persones qualificades davant de la complexitat de la situació.

ERC vol incorporar al govern i a la majoria parlamentària a Comuns que no voten l'amnistia al Parlament ni l'autodeterminació al Congrés? La CUP vol entrar o no al Govern i amb quins objectius? La situació del país en crisi sanitària i social de primer nivell i la força dels vots independentistes ens empeny a un acord sòlid immediat per tenir Parlament i Govern en ple rendiment a finals de Març. Més del 50% dels vots i 74 diputats ens avalen.

La Covid-19: més de 500.000 aturats, 38,15% d'atur de joves entre 16 i 24 anys, i 170.000 en ERTO. A Catalunya el risc de rebrot és de 258, la taxa de reproducció és de 0.88% (tornant a créixer la darrera setmana), entre 1.500-2.000 positius per dia, 600 ingressats a cures intensives i entorn de 2000 persones hospitalitzades. Arribant al 7% les persones vacunades, 4% una dosi i 2.80% dues dosis. Creixement exponencial de la variant britànica i presència de la sud-africana i brasilera-japonesa.

Estem davant d'una oportunitat i responsabilitat que podem canviar el rumb de la història, tant en l'àmbit nacional com en el social.

Com deia Joan Margarit en el poema "la llibertat":

La llibertat és la raó de viure
la llibertat és un estrany viatge....